

ယိုးဒယားနိုင်ငံ

မြန်မာ

ရုံးချုပ်

ဘဝရဲ့ ဆရာမ

လက်မှ နာရီကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ ။

‘ရှစ်နာရီခွဲတော့သည်။’

ဒုက္ခပါပဲ....ခုလောက်ဆိုလျှင် ချစ်သူလည်ပင်းရှည်နေတော့မည်၊ ‘ရှစ်နာရီလာမည်ဟု ချိန်း ထားကာမှ တောက် ဒီမိန်းမတွေ သိပ်ရှည်တာပဲ’

ပရိသတ်နှင့်ရယ်မောကာ စကားပြောရင်းက ပျော်ပွဲဖွဲ့နေသော နာမည်ကြီးအဆိုတော် မမအားကြည့်၍ သူ့ရင်ထဲ မရိုးမရွတ်လာတော့သည်။ ။

‘ဒီမှာ’

‘ဟင်’

ပခုံးကိုတို့၍ ခေါ်လိုက်သောကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။

ဆေးဆိုးပန်းရိုက်မျက်နှာလေးတစ်ခု။

ဘယ်သူလဲသမီး၊ အဆိုတော်သစ်လား။

‘ဟို ...စံမှီလေ....သွားစရာရှိလို့ အရင်ဆိုချင်ပါတယ်’

‘ဘာ’

ရုတ်တရက် စိတ်တိုတိုနှင့်အော်လိုက်သောကြောင့် ကောင်မလေး တုန်လှုပ်သွား၏။

‘စံမှီ အရေးကြီးလို့ ပါ ကိုရိုန်းထက်အောင်ရယ်၊ စံမှီကို အရင်ပေး ဆိုပါနော်’

သူမစကားကို သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိုက်သည်။ ။

‘ဆောရီးပဲ ကိုယ်သိပ်အားနာတယ်ကွာ၊ ကိုယ့်မှာ မင်းထက်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိလို့ ကွာ’

‘ဟို....စံမှီ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု....’

‘ကိုယ့်ကိစ္စက မင်းကိစ္စထက်ပိုအရေးကြီးတယ်မိန်းကလေး နှလုံးသားကိစ္စ’

ရင်ဘတ်ကို လက်နှင့်ပုတ်ပြကာ အပြုံးနှင့်နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်သည်။ ။

‘အချစ်ကိစ္စ....ကဲ....ဒါဆို သဘောပေါက်တော့၊ ကိုယ့်အလှည့်ကို တောင်ကျော်ချင်တယ်၊ ရှေ့ကမမတွေ့ကိုကြောက်လို့၊’

သူမနှင့် ထပ်မံ၍ စကားမပြောလိုတော့ဟန်ဖြင့် စင်ဘက်ကို မျက်နှာမူလိုက်သည်။ ။

‘ဟင်သိပ်စိတ်ပုပ်တဲ့ မင်းသားပဲ’

ဝေဖန်သံ မကြားတကြားကို တုံ့ပြန်၍ မပြောလိုတော့ပေ။

စောစောကပရိသတ်နှင့်လေပေးဖြောင့်နေသောမမ သီချင်းဆိုလို့ ပြီးသွားပြီပဲ။

မိမိအလှည့်၊ သီချင်းသုံးပုဒ်ဆိုပြီးလျှင် ချစ်သူထံ အခစားဝင်ရတော့မည်။

အခစားဝင်နောက်ကျနေသောမိမိအား ချစ်သူစိတ်ကောက်မည်လား

စိတ်ကောက်ပါစေ၊ ချောရမည်မှာ သူ့တာဝန်၊ စိတ်ကောက်ရမည်မှ
မိန်းကလေးတို့ ရဲ့ မူနဲ့ရမည့်အလုပ်။

သူ့အလှည့်....

သူ စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ပရိသတ်ရှေ့ရောက်သည် နှင့် လက်ခုပ်သံများ ညံ့
သွားသည် ။

ဒါက သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှု။

သူက အဆိုတော်နာမည်ရ။

ယခု တက်သစ်စဉ်ဒီယိုမင်းသား။

ရိုန်းထက်အောင်။

ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ်သံ၊ အားပေးသံများ နှင့် အောင်မြင်နေသူတစ်
ယောက်။

သို့ရာတွင် ယခုတော့ ချစ်သူ လူနွနီလာရှေ့မှာ ကျဆုံးလျက်ရှိသော
ယောက်ျားတစ်ယောက်။

‘လူနွနီလာက ရှိန်းပရိသတ်တွေလောက် အရေးမပါတော့
နောက်ကျတာကို ခွင့်လွှတ်ရမှာ ပေါ့’

‘ဟာကွာ’

စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပါးရိုက်လိုက်တာကို သူခံရသက်သာဦးမည်၊ သည်
လိုခန့် စကားနှင့်ခွင့်လွှတ်မှု ကို သူမခံစားချင်။

သူနှင့်ပတ်သက်၍ ခံစားချက်မဲ့သော အေးစက်စက်လေသံနှင့်ပြော
လိုက်သော လူနွနီလာ ကြောင့် သူ့ရင်မှာ စူးအောင့်သွားသည် ။

‘မလေးရှား ခေါက်ဆွဲကြော်လေ ... ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား’

‘ကိုယ်မစားချင်တော့ဘူး၊ ပြန်တော့မယ်’

ဟူ၍ ရင်ထဲမှာ ဖြေလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် ပြောမထွက်ဘဲ လူနွနီ
လာ ခူးထည့်ပေးသော မလေးရှားခေါက်ဆွဲကြော်ကို ငြိမ်သက်စွာကြည့်
နေမိသည် ။

‘စားလေ ဟင်းချိုပူတုန်းသောက်ပါ’

‘လူနွနီလာရော’

‘စားပြီးပြီ၊ ခုနကပဲ ဆာလို့ စားလိုက်တာလေ’

‘ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတာ၊ နည်းနည်းစောင့်ပါဦးလား’

‘ရှစ်နာရီအထိတော့စောင့်သေးတယ်၊ ခုနကမှ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စားလိုက်တာလေ’

အေးချမ်းသောအပြုံးလေးနှင့်ပြောလိုက်သော်လည်း သူ့ရင်မှာ ပူလောင်လျက် ...

‘နီ....’

တိုးဖွဖွလေးခေါ်ကာ သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဘူးလေးကိုထုတ်ယူလိုက်၏

။

အသည်းပုံ နီလာကိုစိန်ရံထားသော လက်စပ်ကလေးတစ်ကွင်းအား ဣန္ဒနီလာမွေ့နေ့တွင် ပေးရန် ကြိုတင်၍ စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည် ။

‘လက်ပေး’

သူ့လက်ကိုတောင်းလိုက်သော်လည်း သူမလက်မှာ လက်စွပ်တွေများ နေသည် ကို သတိထား မိသည် ။ မနှစ်က ဣန္ဒနီလာ မွေးနေ့တွင် ဟူသောစာပါသည့် ဟမ်းချိန်းလေး လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည် ။ ထိုနှစ်က သူမနှင့် ချစ်သူဖြစ်ကာစ တစ်နှစ်ပြည့်သည့်နေ့ သူမက သူ့အား မွေးနေ့မှာ ချစ်အဖြေပေးခဲ့ သည် ။ သူမအဖြေပေးသည့်နေ့မှာ သူမမွေးနေ့မှန်း သူမသိခဲ့ပေ၊ နောင်လေးငါးလကြာမှ သူမက ဖွင့်ပြောသောကြောင့်သာ သိလိုက်ရသည် ။

ဖယောင်းလေးကဲ့သို့ သွယ်လျသော လက်ချောင်းလေးများ တွင် အမေပေးသော မွေးနေ့ လက်ဆောင်၊ အဖေပေးသော လက်ဆောင်၊ အဘွားအမွေစသော လက်စွပ်သုံးကွင်းက နေရာယူထား သည် ၊ သူက သူမ၏ လက်တိုင်းအတိုင်း လက်သူကြွယ်မှာ စွပ်ပေးလိုက်၏။

ဘယ်လက်သူကြွယ်မှာ အဘွားအမွေ မောင်းကွင်းမှာ စိန်တစ်လုံးမြှူ

ပ်ထားသည့် လက်စွပ် ကလေးက နေရာယူနေလေသည်။ ။

‘ကိုယ့်ထက်ဦးသူ လက်စွပ်ကလေးရှိနေပြီပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်လက်စွပ် ကလေးကို အမြဲဝတ် ထားပေးပါ နီရယ်’

‘လက်စွပ်တွေအများကြီးဆိုရင် သိပ်ရိုင်းမှာ ပေါ့၊ အဘွား ခမည်းပေး ထားတာအမြဲဝတ်ရမှာ လေ၊ ပြီးတော့ ပုလဲကအဆောင်ဝတ်ရမှာ ဖေဖေက အသက်အာမခံကြေးထုတ်တော့ ဝယ်ပေး ထားတဲ့ လက်စွပ်၊ မေမေက ခမည်းပေးထားတဲ့ လက်စွပ် အဲဒါတွေလဲ အမြဲဝတ်ရမှာ ၊ ဒီလိုလုပ် လေ သူနဲ့ တွေ့နဲ့ အခါ ဝတ်လာခဲ့မယ်လေ ဟုတ်လား ကျေ နပ်တယ်နော်’

နဲ့နဲ့လေးပြောလိုက်သော်လည်း သူ့ရင်မှာ မကျေမနပ်လေးဖြစ်လျက် က်

‘မနှစ်က ဟမ်းချိန်းက စာကြောင့် မဝတ်ဘဲထားပေမယ့် ဒါလေးကို တော့ အမြဲဝတ်ထားပေး ပါလား နီရယ်၊ ကိုယ့်အချစ်ဟာ မင်းအပေါ်မှာ အမြဲရှိနေအောင်လို့ လေ’

ကုန္ဒနီလာက လက်ကလေးကို ထောင်ကြည့်လိုက်၏။ ရှည်လျားသော လက်ချောင်းဖြူလေး များက ရတနာများ နှင့်တန်ဆာဆင်ထား၍ ပိုလှနေသည်။ ။

အင်္ကျီနှင့်လိုက်ဖက်သော ပန်းနုရောင် လက်သည်းနီလေးများက သူမ၏ လက်ချောင်းရှည် များ နှင့် လိုက်ဖက်လွန်းလှသည်။ ။

‘အင်းလေဘွားဘွားလက်စွပ်လေးက သေးတော့ တွဲဝတ်ထားရတာ မရိုင်းပါဘူး ဝတ်ထားပေးမယ်လေ၊ ကျေနပ်လား၊ ဒါပေမဲ့’

‘ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ’

‘သူ တို့ ကိုစွန့်ခွာသွားရင်တော့ တို့ ဒါလေးကိုဖယ်ပစ်လိုက်မှာ နော်’

‘ဟာ မဖြစ်နိုင်တာ’

သူ စိတ်တိုတိုနှင့်အော်လိုက်၏။ ဣန္ဒနီလာ ရယ်မောလိုက်သည်။ ။

နှုတ်ခမ်းပါးလေးမှာ တွန့်ကွေး၍ သွားပြီး သွားတက်ကလေးများ ဖြင့် ရယ်မောလျှင် အလွန်လှ သောမိန်းကလေးဖြစ်သည် ဟု နှစ်ခြိုက်စွာမှတ်ချက်ချမိသည်။ ။ သည် အပြီးလေးများကပင် သူ့အား ညှိယူဖမ်းစားထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုမျှမက ကြည်လဲ့သောမျက်လုံးများ ၏ လှပမှုများက သူ့ကို ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် တုပ်နှောင်ထားပြန်သည်။ ။

သူ ဣန္ဒနီလာကို ချစ်သည် ၊ မြတ်နိုးသည် ၊ သူမ၏ အချစ်ကို ရယူနိုင်ရန်အတွက် ကာလကြာ ရှည်စွာ စောင့်မျှော်ခဲ့ရသေးသည်။ ။

ထိုမိန်းကလေးကို သူမည်ကဲ့သို့ပစ်ပယ်နိုင်မည်နည်း။

‘နောက် အဲဒီလိုစကားမျိုး မပြောနဲ့ ကွာ၊ ကိုယ်မကြိုက်ဘူး ...’

‘အဆုံးအစွန်ဆုံး ပြောထားရတာပေါ့ .. ယောက်ျားတွေဆိုတာ ယုံမှမယုံရတာ’

‘အဲဒါ မင်းကြုံခဲ့တဲ့ တခြား ယောက်ျားတကာတွေနဲ့ နှိုင်းပြီး ကျန်တဲ့ ယောက်ျားတွေကို အထင်သေးစကား မပြောပါနဲ့’

ဘယ်လိုမှ မရည်ရွယ်ဘဲနှင့် သူမ၏ အနာဟောင်းကို ထိုးဆွလိုက်သည်။ ။

ဣန္ဒနီလာမျက်နှာရဲသွားပြီး ဒေါသမျက်လုံးများ ဖြင့် သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ

‘ရှင်ကျွန်မကိုချစ်တယ်ဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ ပျော်စရာကောင်းတဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို မဖျက်သင့်ဘူး’

‘ဆောရီး’

မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲ၍ လာသည် မို့ သူ့ရင်ထဲမှာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ နောင်တရသွားမိသည်။

‘ဣန္ဒနီလာ’

မျက်လွှာလေးချကာ စိတ်ခံစားမှု ဝမ်းနည်းမှုများကိုထိန်းချုပ်ထားလိုက်ဟန်ဖြင့် ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်သွား၏။

‘မင်းရင်ထဲမှာ အမြဲမှတ်ထားဖို့ က ကိုယ့်အသက်ခန္ဓာတည်မြဲနေသရွေ့ ဣန္ဒနီလာကို ကိုယ် ဘယ်တော့မှ မမုန်းနိုင်ဘူး၊ မင်းကသာ ကိုယ့်ကို စွန့်ခွာသွားမယ်ဆိုတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ်က တော့ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာလိမ့်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဣန္ဒနီလာ’

ရုတ်တရက် သူ ထရပ်လိုက်သောအခါ

‘ကျေးဇူးပြုပြီး တဆိတ်လောက်ပြန်ထိုင်ပါ ရှိန်း’

‘ကိုယ်မစားချင်တော့ဘူး’

ဣန္ဒနီလာ၏ မျက်လုံးများက အေးစက်စက်နှင့် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ

‘ဣန္ဒနီလာရဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို နှစ်တိုင်းမလုပ်ဘူး ရှိန်း၊ ဒီနှစ် နီလာအသက်အစိတ်လဲပြည့်တဲ့ နှစ် မွေးနေ့ မွေးရက်ကလဲတိုက်ဆိုင်တဲ့ နှစ်မို့လုပ်တာပါ၊ ဒီလိုမွေးနေ့ပွဲမှာ ဣန္ဒနီလာရဲ့ ချစ်သူဆိုရင် ဣန္ဒနီလာအနားမှာ ရှိသင့်တယ်မဟုတ်လား’

ထိုစကားများက သူ့ခြေထောက်အစုံကို လှုပ်ရှား၍ မရအောင် တုပ်နှောင် လိုက်လေသည်။ ။

စောစောက မကျေမနပ်စိတ်များ ပြယ်လွင့်ကာ ပီတိအပြုံးနှင့် ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ။

သည် စကားလေးများဖြင့် သူ၏ နှလုံးသားကို ရာသက်ပန် အကျဉ်းချထား လိုက်လေသည်။ ။

‘ဟိုမှာ ဘာစားခဲ့လို့လဲ’

‘ဒီပေါက်ကျွေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်အအေးပဲသောက်ခဲ့ပါတယ်’

‘ဒါဖြင့်စားလေ၊ နေဦး သူတစ်ယောက်တည်း စားရမှာ ပျင်းရင်တို့ ညီမလေးကို ခေါ်လိုက်မယ်’

‘ရှိန်းနဲ့ လည်း မိတ်ဆက်ပေးရတာပေါ့၊ စံမီ’

‘စံမီ’ ဟူသော နာမည်ကြောင့် အမှတ်မထင်နောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။ ။

‘ဪ ...’

ဝိန်ဝိန်ရှည်ရှည် ငါးပေလေးဟူသောအရပ်သည် မိန်းကလေးထဲတွင် မြင့်လွန်းသောအရပ် ဖြစ်၏။ ကုန္ဒနီလာက ငါးပေနှစ်သာသာရှိပြီး သူမညီမက ငါးပေခြောက်လောက်ရှိပေလိမ့်မည်။

စောစောက ကိုယ့်ဇောနှင့်ကိုယ်မို့ သတိမထားမိလိုက်

‘သူက ကုန္ဒနီလာ ညီမဝမ်းကွဲ စုစံမှီလင်းတဲ့ ’

‘ဒေးလေးသမီးပေါ့၊ ထားဝယ်ဘက်မှ နေနေတာ၊ အခုကျောင်းလာတက်တာလေ၊ ကုန္ဒနီလာ တို့ အိမ်မှာ နေနေတာတစ်လရှိပြီ၊ ရှိန်းက

ကားရိုက်ထွက်နေသော မတွေ့ဖြစ်ဘူးလေ’

သူမက နှုတ်ခမ်းထူလေးကို မဲ့လိုက်ပြီး

‘မမမိတ်ဆွေနဲ့ စံမှီနဲ့ အခုပဲတွေ့လိုက်ပါ့မယ်၊ စံမှီတို့ မိတ်ဆုံစားပွဲမှာ ပေါ့’

‘မင်းမှားသွားပြီ စုစံမှီလင်း ကိုယ်ကမင်းမမရဲ့ မိတ်ဆွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မပြောထားဘူး လား’

‘ဣန္ဒနီလာက စံမှီကိုပြောထားတယ်၊ မမချစ်သူကို မမမွေးနေ့ပွဲမှာ မိတ်ဆက်ပေးမယ်လို့ လေ’

သူက ကဏ္ဍာပ်တိုင်တက်ပြလိုက်သောအခါ ဣန္ဒနီလာက ကဗျာက ယာလေးဝင်ရှင်းပြလိုက် သည် ။

ထိုအခါ စုစံမှီလင်းက ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အသာတွန့်လိုက်ပြီး

‘မမ....သူ့ကိုချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်တာကို စံမှီတော့ သိပ်အံ့ဩတာပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ’

‘မမလို အေးအေးဆေးဆေးနေတတ်တဲ့ သူက မင်းသားတစ်ဦးကို ရွေးချယ်လိုက်လို့ လေ’

‘အဲဒါ ဖူးစာလို့ ခေါ်တာပေါ့ ကလေးမယ်၊ ဖူးစာပါရင် သိကြားမင်းတောင် ဖျက်လို့ မရဘူး ဆိုတာ မင်းနားလည်ထားစမ်းပါ’

သူက ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွားလေး ပြောလိုက်သဖြင့် စောစောက မကျေမနပ်စိတ်မပြယ်သေးသော စုစံမှီလင်းက မျက်စောင်းလေး မသိမသာဝေလိုက်သည် ။

စံမှီတော့ ဆက်ဆံရေးကြုံတဲ့ အဲဒီမင်းသားဟာ မမရဲ့ ချစ်သူဖြစ်တာကို အားမပေးချင်ဘူး’

‘ဘာ ...’

ပြောပြီးလှည့်ထွက်သွားသော စုစံမှီလင်းအား ဣန္ဒနီလာ၏ ညီမသာမဟုတ်လျှင် ကိုင်ပေါက် ပစ်လိုက်မိပေလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ။

‘သူက ကလေးသိပ်ဆန်တာ၊ အခုမှ ဆယ်တန်းအောင်ကာစပဲရှိသေးတာ ရှိန်းရဲ့ ၊ ထားဝယ် မှာ မော်ဒယ်ဂဲလ်လုပ်လာတာလေ၊ သီချင်းလေးတွေလဲဆိုတယ်၊ ဒီတော့ ထားဝယ်အသင်းမိတ်ဆုံ စားပွဲမှာ သီချင်းဆိုရမယ်ဆိုလို့ သွားရတာ ခုမှ ပြန်လာတာ’

‘ကိုယ်နဲ့ တွေ့ပါတယ်၊ သူ့ကိစ္စအရေးကြီးလို့ ကိုယ့်အလှည့်မှာ ဆိုပါရစေတဲ့ လေ၊ ကိုယ်က ခွင့်မပေးဘူး ကိုယ့်ကိစ္စက ပိုအရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သူ အခုမှ နားလည်သွားပါပြီ’

သူက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာပြောလိုက်၏ ၊ ဣန္ဒနီလာက သူ့စကားကို မည်သို့မျှ မတုံ့ပြန်တော့ဘဲ တခြားဝိုင်းသို့သာ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ။

‘ဣန္ဒနီလာ’

ရင်ထဲမှာ တအားအော်ဟစ်လိုက်ချင်သည်။ ။

‘မင်း ဂရုစိုက်ရမှာ ငါတစ်ယောက်တည်းရှိတယ်ကွ၊ အခု အချိန်မှာ မင်းဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုစိုက် စရာမလိုဘူး’

ဟူ၍ ပြောလိုက်ချင်သည်။ ။

သို့ရာတွင် ဣန္ဒနီလာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမည့် စကားမျိုးကို သူရှောင်ရှားရပေ လိမ့်မည်။ ။

တစ်ယောက်တည်းစိတ်တိုစွာဖြင့် ဒေါသများ မာနများကို ရင်ထဲမှာ
ပင် ပြန်မျိုချပြီး မလေးရှား ခေါက်ဆွဲကြော်ကိုသာ ငုံ့စားနေလိုက်သည်။ ။
ဣန္ဒနီလာအနားမှာ ရှိနေလျှင်တော်ပါပြီ။

‘အံ့ရော မမရယ် မင်းသားကိုများ ချစ်သူအဖြစ်ရွေးရတယ်လို့
သူ့ကိုလက်ထပ်ဖို့ ရော ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီလား၊’

‘ဟင့်အင်းအဲဒီလောက်အထိ မစဉ်းစားသေးဘူး၊’

‘အဲဒါကောင်းတယ်’

စံမှီက ထောက်ခံလိုက်သောကြောင့် ဣန္ဒနီလာသည် အောင့်သက်သ
က်နှင့် ခေါင်းအုံးကို ဖက်ကာ စံမှီဘက်သို့စောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘စံမှီသဘောမကျဘူးလား၊’

‘ဟင့်အင်း၊’

‘သူ့ချစ်ရှာလိုက်တာပဲ သူ....မမကိုသိပ်ချစ်တာ’

စံမှီဆိတ်ငြိမ်စွာ ထောက်ခံလိုက်မိသည်။ ။

စောစောက သီချင်းဆိုနေသည့် အစီအစဉ်တွင် သူနောက်ကျမှ
လာပြီး မင်းသားပီပီ အားလုံးကို အလှည့်ကျော်ကာ ရောက်ရောက်လာချ
င်း ဆိုရန်အရေးဆိုလိုက်၏။

အခမ်းအနားမှူးက ကြေငြာပြီးလက်စမို့ တစ်ယောက်ဆိုပြီးလျှင် သူ

အား ဆိုရန်ပြောပြီး အစားအသောက် ချကျွေးသည် ပင် နာရီတကြည့်ကြည့်နှင့် ဂဏာမငြိမ်ဖြစ်နေ၏ မိမိကလည်း မသိ တတ်စွာဖြင့် မိမိတာဝန်ယူထားသော အစားအသောက်ဧည့်ခံပွဲပြီးသည် နှင့် ကျန်ရှိနေသော သီချင်းဆို ရန်တာဝန်ကို မြန်မြန်ပြီးဆုံးချင်၍ တော င်းဆိုကြည့်မိသည်။ ။

မိမိအား ဘုကျကျပြောသွားသည့် ထိုမင်းသားသည် ဘယ်မျှအရေး တကြီးကိစ္စလို့ လဲဟု တွေး၍ မကျေမနပ်ဖြစ်မိ၏။

ယခု သူ၏ အရေးကြီးသောကိစ္စသည် မမ၏ ကိစ္စမှန်းသိ၍ မမ အား သူမည်မျှချစ်သည် ကို သတိထားမိလိုက်သည်။ ။

‘ဒီမှာ လေ မမကို မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးတာ’

စောစောထဲကပင် စံမှီသတိထားမိသော လက်စွပ် ဖြစ်၏။

‘သိပ်အဖိုးတန်မှာ ပဲနော်’

‘အင်း စိန်ထက် ဒီနီလာက ပိုဈေးကြီးမယ် ထင်တယ်၊ သူ မမ ကို သိပ်အလေးထား တာ’

‘မမကရော သူ့ကို ချစ်လို့ လား’

ရုတ်တရက် ဣန္ဒနီလာ ငေးငိုင်သွား၏။

လက်စွပ်ကို လက်ညှိုးလေးနှင့် ပွတ်သပ်ကာ ငေးကြည့်နေရင်းက သက်ပြင်းတိုးတိုးချကာ

‘မသိဘူးကွယ်’

‘ဟာ မမကလဲ ကိုကိုတုန်းကရော’

‘သူ့အကြောင်း ငါ့ကိုလာမပြောနဲ့ ’

ရုတ်တရက်အော်လိုက်သောကြောင့် စံမှီလန့်သွား၏။

အချစ်ဦး၏ သစ္စာမဲ့မှုကို ဣန္ဒနီလာသည် ခါးသီးစွာခံစားနေရဆဲဖြစ်သည်။ ။

‘ငါ သူ့ကိုမေ့လိုက်ပြီ သူနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါ့မှာ ခံစားချက်မရှိတော့ဘူး’

‘ခံစားချက်မရှိတော့ဘူး’ဟု ပြောလိုက်သော ဣန္ဒနီလာ၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်များ စီးကျ လာလေသည်။ ။

စံမှီခေါင်းကိုညင်သာစွာ ခါယမ်းလိုက်၏။ ဣန္ဒနီလာသည် တိတ်ဆိတ်စွာငိုကြွေးလိုက်သည်။ ။

‘ကိုကိုရက်စက်တယ် လေးနှစ်လုံးလုံး ငိုကြွေးခဲ့တဲ့ မျက်ရည် လောင်ကျွမ်းပူလောင် ခဲ့တာတွေ ခုထိ မပျောက်ပြယ်သွားပါလား ကိုကိုရယ်’
